

mand, som har stillet Endringsforslaget, var den Gang selv i Ministeriet — erklærede den høitærede Finantsminister paa det Bestemteste, at han haabede, med det Allersørste at kunne komme saavidt, at Portofriheden ophævedes, og at han kunde indrette det saaledes, som enhver anden privat Mand indretter sin Bogføring, at Embedsmændene, gjorde Regnskab for de Portoe, hvormed de belastede Staten. Det vilde altsaa ikke være saa forunderligt for mig, der ikke var tilstede ved Sagens foregaaende Behandlinger, at erfare, at der et andet Sted er skeet den Forandring, som nu er skeet; thi, dersom jeg havde været tilstede ved Sagens anden og tredje Behandling her, vilde jeg paa det Bestemteste have opponeret mod den Forandring, som vedtoges, og jeg troer, at jeg, ved at opponere mod den, vilde have fundet et Forsvar fra Regeringens og navnlig fra den høitærede Finantsministers Side; thi han udtalte sig første Gang, Sagen var for, saa bestemt, at jeg ikke kunde tvivle om, at det jo var hans alvorlige Villie at ville bringe den til endelig Afgjørelse. De mange Forretninger, der paahvile denne Minister, ere imidlertid af den Bessaffenhed, at man virkelig ikke kan forandre, at han med sin store Virksomhed, som han til enhver Tid lægger for Dagen, skulde kunne gennemføre Sagen saa pludseligt, som ønskeligt var; thi der udfordres dog en Smule Tænkksomhed over, paa hvilken Maade Controlen skal indrettes derved, og jeg troer, at det er det, hvorom det dreier sig, og hvorfor Sagen er bleven opholdt. Jeg troer heller ikke, at Regeringen ønsker, at der skal staae Andet i Loven end „indtil 1ste April 1855“; det er jeg fuldkomment overbevist om; thi jeg troer, at det er en bestemt Hensigt, den høitærede Finantsminister har, at ville forandre og omkabe Portofriheden. Iøvrigt troer jeg, at, naar Alt kommer til Alt, der ikke vindes Stort, det er min oprigtige Mening; men jeg antager rigtignok, at det vil lede til en bedre Ordning af Sagen. Isærdeles mener jeg, at de mange Klager, som nu og da ere fremførte angaaende Misbrug fra Embedsstandens Side ved at benytte Portofriheden og sætte „R. L.“ paa, ville tabe sig; men jeg troer forresten, som sagt, ikke, at der vil vindes Stort

derved. Jeg veed derfor ikke nogen skjellig Grund til, at vi nu, som den høitærede Forslagsstiller sagde, skulde vende det andet Dre til for at tage en paa det med; thi der er ingen Grund til at antage, at man har lagt det ene Dre til — Sagen er blot, at man erstjender, at man maafæe ligesaa godt kunde tage den Bestemmelse, som først er givet, og desuden maae jeg oprigtig tilstaae, at jeg vnder mere, at der staaer i Lovforslaget „indtil 1ste April 1855“ end „indtil videre“, fordi vi nu hvert Dieblik i den Tid, vi have været forsamlede, have hørt udtalt af Andre af Regeringens Medlemmer, at de saa at sige næsten ikke brøde sig om, hvad man her sagde, at Regeringen ikke vilde gaae ind paa Det eller Det, at den ikke turde anbefale Det eller Det til kongelig Sanction. Altsaa troer jeg, at vi her i Rigsdagen bør foretrække det, som af Regeringen i dette Lovforslag er foreslaaet, og jeg skal derfor tillade mig at stemme for Loven, saaledes som den i forandret Stikelse er kommen tilbage fra det andet Thing.

Finantsministeren: Den sidste ærede Rigsdagsmands Udtalelser vidne om, at det i den Grad er gaaet ham ad Glemme, hvad der tidligere er passeret i denne Sag, at jeg maa frygte for, at det saa meget snarere kunde være ubekendt for flere af det høitærede Things Medlemmer, som ikke have været tilstede paa Rigsdagen under de tidligere Forhandlinger af denne Sag i de foregaaende Sæstioner, og det er mig virkelig ikke ligegyldigt, at Sagen skal staae saaledes, som om Spørgsmaalet her var om at give Regeringen Respit med Indfrielsen af et Løfte, eller om Noget, som Regeringen havde erklæret sig ude af Stand til at udføre. Saaledes staaer Sagen paa ingen Maade; det er ikke Regeringen, som oprindeligen har udtalt den Anskuelse, at det vilde lade sig gjøre aldeles at affraffe al Portofrihed; tværtimod, Regeringen udtalte fra første Færd af, at det efter al Sandsynlighed ikke lod sig gjøre, og det er i dette høitærede Thing, at denne Sætning er bleven bragt ind i Loven. Uagtet den altsaa ikke hidvorte fra Regeringen, og uagtet der ikke af den blev givet noget Tilfagn om at gennemføre en saadan Bestemmelse, foreslagde Reger-